

عنوان مقاله:

بررسی مخاطرات ژئومورفیک شهر بوبین میاندشت با استفاده از مدل TOPSIS

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مخاطرات محیطی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمدحسین رامشت - استاد و عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

خدیجه علی نوری - کارشناس ارشد ژئومورفولوژی دانشگاه اصفهان

امیر کرم - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی

طاهره طهماسبی - کارشناس ارشد ژئوهیدرولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی توسعه کالبدی صحیح و پایدار زمانی به تحقق خواهد پیوست که منطبق بر قابلیت های محیط و همخوان با ویژگی های طبیعی و ژئومورفولوژیک محیط باشد. عدم توجه به محدودیت و تنگناهای ژئومورفولوژیک و طبیعی منجر به مشکلات عدیده ای می شود که رفع آن به سادگی امکان پذیر نمی باشد. عمده ترین هدف در این مقاله، ارائه و تعیین مکان مناسب جهت گسترش آتی کالبدی شهر بوبین میاندشت در استان اصفهان، با توجه به تنگناها و محدودیتهای ژئومورفولوژیکی و محیطی و با استفاده از شاخص های ژئومورفیک منطقه است. بدین منظور از روش تصمیم گیری چند معیاره تاپسیس در سیستم اطلاعات جغرافیایی جهت اولویت بندی و مکان یابی در منطقه استفاده گردید. طی این فرایند پس از تفکیک واحدهای ژئومورفیک منطقه، و در قالب 7 شاخص شیب زمین، پتانسیل حرکت های توده ای، فاصله از گسل ها، خطر سیل گیری، فاصله با جاده، فاصله با سکونتگاهها و کاربری زمین، به اولویت بندی واحدهای ژئومورفیک جهت انتخاب نواحی مناسب توسعه ی کالبدی شهر پرداخته شد. نتایج نشان داد که منطقه ی شمال شرق و شرق شهر استعداد و پتانسیل بیشتر و مطلوب تری برای توسعه کالبدی آتی این شهر دارد. این نواحی عمدتاً در اراضی کم شیب و نسبتاً هموار دشتی و در اراضی با قابلیت نسبتاً کم برای زراعت واقعند.

کلمات کلیدی:

مخاطرات، واحدهای ژئومورفیک، توسعه ی شهری، تاپسیس، سیستم اطلاعات جغرافیایی، بوبین میاندشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/307596>

